

نوبت فرمانده

بررسی مواجهه درونی اصولگرایان

در حمایت و مخالفت با **سرلشکر محمد باقری**

گزارش بین الملل ۸۹

عصر فرو بستگی

یادداشتی از **سیدعبدالجواد موسوی**

درباره وضعیت انسجام و وحدت در جامعه امروز ایران

حب مذاکره یا بغض نتانياهو

بررسی روند حذف مخالفان توافق با ایران از دولت دوم ترامپ

هشدارهای صریح رهبری به مجلس انقلابی

▶ در اقدامات نظارتی فقط به موارد ضروری و لازم اکتفا کنید.
▶ شاکله لوایح اقتصادی و بودجه حفظ شود و از وارد کردن منابع و درآمدهای غیرواقعی و غیرقابل تحقق در بودجه پرهیز شود.
▶ انقلابی گری فقط سروصدا کردن نیست و در فهم انقلابی گری مراقب باشید خطا صورت نگیرد.

▶ یکی از انواع همکاری مجلس با دولت، پرهیز از مشغول کردن مسئولان دولتی با کثرت سؤال و احضار به مجلس است که این مسئله جزو شکایت های دولت های قبل و کتونی است.
▶ امروز همگرایی نسبی بین قوا وجود دارد که باید با حفظ آن از جبهه بندی و تبدیل شدن بلندگوی مجلس به ابزار انعکاس اختلاف جلوگیری کرد.

گزارش
پارلمان
۲۰۳

احمد بخشایش اردستانی

نماینده اردستان و عضو فراکسیون اصولگرایان

حتمایکی از مباحث آقای پزشکشان در دیدار رهبری این است که وزیران زیاد به مجلس احضار می شوند. احضار به مجلس هم مانند شب امتحان برای دانش آموزان است و وزیران باید مشق خود را بررسی کنند. بنابراین شکایت شده و ایشان هم فرمودند که وزرا کمتر به مجلس احضار شوند و تعامل بیشتر شود. در واقع مقام رهبری از همه دولت ها حمایت می کنند چون خط مقدم جبهه اجرایی کشور هستند. بنابراین باید به آنها کمک شود تا برخی نگویند که مقام معظم رهبری به دولت ابراهیم رئیسی خیلی کمک کردند، اما به دولت پزشکشان کمک نمی کنند.

مسئولیت ها لوٹ می شود. دولت می گوید که اگر من آتی را که داده بودم، آن را مجلس به من برمی گرداند و تصویب می کرد، نتیجه می داد؛ می افتد گردن مجلس؛ مجلس هم جور دیگری جواب می دهد. این نمی شود. «لوايح اقتصادی یا بودجه یا حتی لوايحی مثل حجاب را چنان تغییر می دهند که ساختار آنها را فرو می ریزد و در نهایت مانع از اجرای مصوبه می شوند. این شکست کامل در قانون گذاری است. قانون فرزندآوری هم دقیقاً همین سرنوشت را داشت و قانون راهبردی مربوط به مذاکرات و قانون انتصابات همه و همه مملکت را در یک بن بست مدیریتی عمیق فرو برده است. تسلیم تعارض منافع شدن، دخالت در جزئیات کارشناسی و تغییر کلی دادن لوايح در حالی که هیچ صلاحیتی ندارند، از دیگر عوارض این مجلس است. متأسفانه علاوه بر مسئولیت پذیری، انقلابی گری نیز شیوه ای برای پیش بردن اهداف و انگیزه های شخصی و حتی سیاسی شده است. این پدیده چنان غلبه یافته که رهبری نظام تذکر دادند: «مراقب باشید در فهم انقلابی گری دچار خطا نشوید. انقلابی گری فقط سروصدا کردن نیست. روشن است که مصداق چنین نقدی کدام مجموعه از نمایندگان هستند. پرسش مهم این است که چه عواملی موجب شده که چنین مجلسی شکل بگیرد؟ آیا چنین وضعی شایسته مردم ایران است؟ چند علت را می توان نام برد: نخست، نظارت استصوابی که اکثریتی قاطعی از افراد شایسته را از دایره انتخاب مردم برای مجلس محروم کرده است. دوم، حزبی نبودن جامعه ایران که نتیجه آن نداشتن چیزی به نام مجلس است. آنچه امروز می بینیم جمعی متشکل از ۲۹۰ نفر به نام نماینده است که فاقد رویکرد و برنامه معین حزبی هستند و هر کدام بر اساس اولویت های خود، سازی را کوک می کنند و به طور طبیعی هم فاقد اطلاعات کافی در موضوعات هستند. سوم، سازوکار انتخابات، اکثریتی است به ویژه در شهرهای بزرگ، لیست ها بدون وزن سیاسی نیروها انتخاب می شوند. تا این سه مشکل هست، هیچ مسأله ای از نظام تقنینی و نظارتی حل نخواهد شد.

مجلس یا ۲۹۰ نماینده؟

سرمقاله

عملکرد نمایندگان و به تبع آن کل مجلس، ابهامات و انتقادات فراوانی را درباره نهادی ایجاد کرده است که انتظار می رود در رأس امور باشد؛ در حالی که عملاً با چنین جایگاهی فاصله بسیار زیادی دارد. این انتقادات به ویژه در هفته های اخیر و به دلیل برجسته شدن دخالت های نمایندگان در عزل و نصب ها اوج گرفته است. با اینکه مقام رهبری به علت جایگاهی که دارند، از نقد صریح ولی آشکار و علنی نهادهای اصلی حکومت پرهیز می کنند و این کاملاً هم طبیعی است؛ ولی در دیدار با نمایندگان مجلس با ادبیاتی آرام به موضوعات روشنی اشاره کردند که هر کدام بخشی مهم از انتقاداتی است که به نمایندگان وارد است. یکی از نقدهایی که مطرح شد، ضرورت همکاری مجلس با دولت از طریق کاهش احضار مسئولان دولتی به مجلس و کاهش سؤال از آنهاست. واقعیت این است که افرادی که با مجلس آشنا هستند، به خوبی از انگیزه و هدف اصلی زیاد شدن این احضارها و پرسش ها آگاه هستند. در واقع کار آنها نوعی اقدام ضمنی برای فشار آوردن به وزیر مربوطه است. این کار به شدت در عملکرد دوزارخانه ها اثر منفی دارد. در واقع نمایندگان نه به عنوان حامی و ناظر بر عملکردهای دولت، بلکه بیشتر به عنوان مانع و عامل محدودکننده تلقی می شوند. هنگامی که تحقیق و تفحص ها هم سیاسی شود، به معنای آن است که رکن نظارتی مجلس به کلی دچار اختلال شده است. مسئولیت پذیری، ویژگی دیگر مجلس ایران است. آیا تاکنون اتفاق افتاده که کسی بگوید، این یا آن مجلس یا نماینده، عملکرد نادرست و خطایی داشته؟ برق قطع شود، تقصیر دولت و وزارت نیرو انداخته می شود. بهداشت مشکل پیدا کند، مسئولیت را متوجه وزارت بهداشت و درمان می کنند و... چه اتفاقی در کشور بیفتد که بگوییم مسئولیت آن متوجه مجلس است؟ حداقل یک مورد را باید تعیین کرد. مجلسی که این اندازه قدرت دارد که می تواند در رأس امور باشد، مسئولیت آن کجا تعیین می یابد؟ امکان یا امتناع مسئولیت پذیری مجلس در این بخش از سخنان مقام رهبری مشهود است که: «آن وقت وقتی که عمل کردند، به نتیجه نمی رسد،

مصطفی پور دهقان

نماینده اردکان و عضو فراکسیون اصلاح طلبان

گاهی می خواهند مرزبندی هایی با عناوین «انقلابی و غیر انقلابی» به دوقطبی ها تبدیل شود. در سال گذشته مجلس واقعاً وارد بحث های حاشیه ای و اختلاف افکنی نشد. هرچند در یک سال گذشته، تمام گروه ها نظرات و مواضع خود را محکم و به صراحت مطرح کردند. اما حرف های اختلاف افکن به نسبت حرف های امیدآفرین بسیار کم بوده است. مجلس و نمایندگان به سمتی حرکت کردند که در این فضایی که از لحاظ اقتصادی شرایط نامناسب است، کمتر به حواشی بپردازند و بیشتر به آرامش جامعه بپردازند. در سال جدید نیز نکات مقام معظم رهبری را در لیست صحبت های خود قرار می دهند.